

X. kötet.

Budapest, 1895. május 19-én.

20. szám.

Költészet és próza.

Kisasszony. Önt meg se lepi az, hogy verselek ?

Ur. Nem, azt manapság majdnem minden hölgy megteszi. Ha kegyedet főzésnél találtam volna, ez már meglepne.

Észházaság.

A. Látod azt a gyönyörű teremtést? Pár hete csak, hogy nőül ment egy vén bankárhoz. Megfoghatatlan előttem!

B. Miért?

A. Mert a bankár vén és híres az ostobaságáról.

B. Azért ez mégis *ésházasság* volt.

Keressd az asszonyt.

A rejtélyes bűnesetnél,
Mely már-már nyakára nőtt,
Eszébe jut a bírónak
E mondás: «Keressd a nőt!»

S keres, míg nem talál egyet,
Ennek ugyan része nincs
A bünperben; de a bírón
Rajta már a rabbilincs.

Elfeledve per és bűnös;
Többé se nem lát, se hall,
S ő, ki eddig csak vallatott,
Most szerelmet maga vall.

Való.

Kedélyes figyelmeztetés.

Egy agglegény, a ki otthon étkezik, több nap egymásután egy-egy szál hajat talál a levesben, végre oda szól a gazdasszonyához:

— De édes Kata, ha mindenáron meg akar egy hajfürttel tisztelni, hát tálalja fel inkább egy medaillonban!

Isten hozott, kedves barátnóm. Mennyire örülök, hogy ismét láthatlak. Kérlek, foglalj csak helyet. Ugy vártalak már. Annyi fontos beszélni valóm van veled.

Igaz, tudod-e, hogy hazulról már halomszámra kaptuk a leveleket, pedig még csak egy hónapja sincs, hogy lekerültünk Budapestre. Képzeld csak, még Zsuzsika is irt nekünk. Tudod, az az öreg cseléd, a ki kerek tiz eszten-deje szolgál már a házunknál. Istenem, beh hálásak is a mi cselédeink odahaza. Bezzeg nem olyanok a fővárosiak. Nekem is van egy ilyen gyalázatos teremtésem.

Képzeld csak ; . . . de elmondom neked az egész esetet, röviden, csak pár szóval.

Jelenlegi cselédemet Blankának hívják. No képzeld, ilyen arczátlanság! Blankának hivatja magát a cseléd. Hát hallottál már valaha ilyet? Itt uri nevet vesznek föl a cselédek. Ez már mégis csak sok. Nem tűrhettem egy perczig se. Legottan meg is mondtam neki, hogy nálunk ne hívassa magát Blankának, hanem Örsinek vagy akár Pannának; mert Blanka nevű cselédet sohasem fogok megtűrni a házamban.

A cseléd bögni kezdett, hogy ne foszszam meg a becsületes nevétől; ámde én nem tágitottam. Ilyen csúffá tenni csak nem engedem a házamat. Majd mit, még hogy a cseléd fogja nekem megszabni, minek hívjam. Meg is es-nék bele . . . Annak hívom, a minék akarom.

Pannára kereszteltük. Láttad volna azt a csudát, a melyet véghez vitt. El se lehet mondani . . .

Most már megszokta egy kissé. Csak néha zúgolódik ellene, ha valami nincs inyére.

Hát képzeld, kedvesem, ez a gyalázatos teremtés a mi- nap elvesztette a kamra kulcsát. Természetesen az ilyen fővárosi cselédnek mindig másutt jár az esze, mint a hol kellene. Hebehurgyálkodásában mindent elrak, s a mi nem esik rögtön a kezeügyébe, azt oly nagy időfecsérlés-sel keresi, miként elveszett kincset szokás. Csakhogy én az ilyen mihasznáskodásnak hamarosan véget szakasztok.

— Mit keres? — szólok rá.

— A kulcsot.

— Miféle kulcsot?

— Hát a kamrakulcsot.

Képzeld ezt a vakmerő szemtelenséget. Ilyen kurtán, ilyen hetykén beszélni az asszonyával. Se nagysága, se kezét csókolom, se kérem, de egyáltalában semmi se.

Mondhatom, borzasztók ezek a fővárosi cselédek. Eszökbe se jut kezét csókolni az asszonyuknak, sőt még csak nem is mondják, hogy: kezét csókolom nagysága. Alkalmasint röstelik a dolgot; bántja őket az urhatnám-ság. Szeretnének többek lenni, mint maga az uraság.

A gyalázatos teremtésnek megalázás az, ha nekem ke-zet csókol. Nekem, a kinek odahaza még a főispán is kezét csókol, a megyének legelső embere. Pedig a mi főispá-nunk nem holmi szedett-vetett polgárember, hanem anyai ágról báró, apai részről pedig előkelő nemes, különben

aranykulcsos vitéz. Ilyen elsőrangú férfit valóságos ki-tüntetésnek tartotta, hogy nyilvános helyen kezét csókol-hatott nekem.

Tavaly történt a megyei bálban. Az volt a bál! Soha annyi fényt még ki nem fejtettek a megyében, mint azon az estén. Az egész megye előkelősége jelen volt. Csupa grófok meg bárók és ősrégi nemes családok ivadékai. Ott voltak többek között a Szalmaházy grófok, a kikkel ro-konságban vagyunk, Henyélesy bárók, a kikkel tegező-dünk, Romogyi kamarás családja, a mely tőszomszedsá-gunkban lakott.

Ilyen fényes társaság színe előtt kért föl tánczra a fő-ispán. Tettem vele egy pár fordulót s ezért a kegyért ott a teremben, a főuri közönség szeme láttára, kezét csókol-t nekem. S mekkora megtiszteltetésnek tartotta, hogy megtehetette!

Ez a gyalázatos cseléd pedig még annyira sem becsüli meg magát, hogy csak ennyit is mondana:

— Kezét csókolom nagysága, a kulcsot keresem, kérem szépen.

No de bennem ugyancsak emberére akadt.

— Hát mit gondol maga?! — fakadtam ki boszúsá-gomban. — Miféle családból való vagyok én, hogy maga így mer velem beszélni? Tudja meg, hogy engem min-denki megsüvegelt a megyében, s a kik csak elémbe ke-rültek, mindnyájan kezét csókolnak. Azért hát ne beszél-jen úgy velem, mint a kondás a bojtárjával, mert a lelkén is keresztül megyek. Én megkivánom a cselédemtől, hogy kezét csókoljon s alázza meg magát, mivel kisasszonyok nekem nem kellenek.

S képzeld, még neki állt följebb.

Ugy bizony.

Kereken kijelentette, hogy ő nem csókol senki fiának se kezét. Sohasem tette eddigelé, de bizony nem is fogja megcselekedni ezután se. Inkább rögtön itt hagyja a he-lyét. S valóban el is kérte a könyvét.

Hallottál már ilyet? . . . A milyen háládatlan egy te-remtés, kitelt volna tőle, hogy a nagy munka közben magamra hagy.

Majd megpukkadtam mérgemben. Kicsinyben mult, hogy föl nem képeltem.

Ha ilyesmi odahaza esett volna meg rajtam valami cse-léddel, iziben lefüleltetem a kotnyelest és lecsukatom. Ámde itt azt teheti a cseléd, a mi neki tetszik. Ha valami nincs inyére, akkor azzal a kifogással áll elő, hogy az ura-ság kinozza, őt s erre jogában áll faképnél hagyni az uraságát.

Csakhogy engem nem olyan könnyen hagy ám fakép-nél a cseléd.

Rászóltam Pannára, hogy keresse meg szaporán az el-veszett kulcsot.

Tudod, kedvesem, nem kerestettem volna vele any-nyira, ha Bélácska nem szeretné oly nagyon az olda-

last a lencsében. Mert tudod, aznap lencsét főztem. Bélácska meg él-hal a lencséért.

Ugy-e, emlékszel még Bélácskára? Oh, hogyne. Rá se fogsz ismerni, annyira megnőtt azóta. Még csak tizenöt éves mult, s máris egész gavallér. Odahaza úgy rendezte már a kirándulásokat meg a bálakat, hogy szinte öröm volt nézni.

A tanulásban, persze, egy kicsinykét elmaradt, de ez nem baj. Ebben a korban még semmi se késő. A nagy szünetekben majd helyreépítolja az elmulasztottakat. Nem hinnéd, hogy mily ügyesen forgolódik már a lányok körül. Mindeniknek tud valami szépet mondani, sőt egy-kettőnek már szerelmet is vallott. Ugy ám. Fogalmad sincs arról, hogy mennyire érti a módját. Akárcsak az iskolában tanulta volna.

Bizonyára nagy hódításokat fog tenni a lányok között. Félek, hogy néhány párba is lesz miattok. A milyen heves egy fiu, oly könnyen áll nála az összetűzés. No de itt vagyok én, majd csak azon leszek, hogy baja ne essék. Egy-két párba sohase árt, csak még a hírét növeli. Csupán arra kell ügyelnie, hogy csinján bánják a karddal. Pisztoly elé kiállani nem engedem. Oh, a viláért se!

A multkortájt kis hiba volt, hogy ki nem hívta az osztály legmarkosabb tanulóját. A milyen kicsiny Bélácska... no tudod, hát nem éppen olyan kicsiny, csak hogy korához képest nem eléggé fejlett... bele köt a legerősebb emberbe is. Mondhatom, csodával határos a bátorsága. Szakasztott olyan, akár csak az édes apjái volt.

Hiszen emlékszel még arra az esetre, midőn férjemet egy este hazajövet három rabló megtámadta. Azok éles törökkel voltak fölfegyverkezve, neki meg csupán a pusztája ökle volt. De micsoda öklő! S micsoda erő abban az öklőben! Ugy ütött vele széjjel, mint valami buzogánnyal. A kit isten-igazában ért, nem kért az többet belőle. Le is ütötte mind a három jó madarat.

Hiszen emlékszel, minő országra szóló dolog volt az akkoriban. Az egész megye üdvözölte őt fényes tettéért. Még a város poétáját is, azt a cingár Hangay Elemért, — arra te már nem emlékszel, — föllekesítette a hősi tett és hatalmas versben dicsőítette a férjemet.

A költemény meglehetősen hosszúra nyult, a bekezdő sorokra még most is emlékszem:

Dicső apák dicsőbb fia!
Les rád három haramia;
Nem is remegsz: neked mi a' —
Egy, két, három haramia.

Hej! szép idők voltak azok!...

De hallgasd csak.

Az a dologtalan cseléd aközben még egyre kereste a kulcsot, az idő pedig telve telt és a lencse oldalas nélkül főtt.

— Hová tette azt a kulcsot? — riadtam rá, most már türelmet veszve.

— Hát — a konyhaasztalra.

— Akkor miért nem keresi odakünt? Mit hány itt mindent össze-vissza?

Azonnal kitakarodott a konyhába, hogy most már odakünt folytassa a munkakerülést.

Igen ám, csak hogy nem sokáig folytathatta, mivel nyomban ismét a nyakán voltam.

Kereste az asztalon, az asztal alatt, kereste itt, kereste ott, kereste mindenütt, de csak nem bírta meglegelni a kulcsot sehol se.

Természetesen, mert nem emlékezett, hogy hol is tette le...

Oh, az ilyen teremtések mindent elhagyogatnak, s ha azután szükségök van rá, sohase tudják, honnan kerítsék elő. Nem is csoda, mikor az eszök folyton a bakájukon jár.

Igaz, te, úgy látszik, nem is gyanítod még, hogy micsoda bakavilág járja itt a fővárosban. Erről nekünk, boldog vidékieknek, még csak halvány sejtelmünk sincsen.

A cseléd baka-szeretője bejár a konyhába, s szüntelenül ostrom alatt tartja a házat. Bármily szigoruan tiltod is meg a cselédnek, hogy többé be ne ereszsze a konyhába, mégis minduntalan ott leled. Ha azután rá szólsz, mindegyre más a kifogása:

— Csak még ez egyszer... Bucsúzni jött... Ez nem az, a kit tegnap látott itt a nagysága, ez a földim, meglátogatni jött... Csak beszólt... Hirt visz rólam haza a szüleimnek... Mindjárt elmegy... Tessék megbocsátani nagysága...

S ki tudná azokat a hazugságokat mind a fejében megtartani, a melyekkel ilyen teremtés — a szükséghez képest — elő szokott állani, csak hogy a bakáját magához járathassa...

De képzeld csak, a kulcs még most se került elő.

Alig birtam már magammal, meg a nagy haraggal. Csak úgy forrt már minden bennem.

— Hát meddig akarja még a drága időt tölteni ezzel a hiábavaló keresgéléssel? — támadtam rá mérgemben.

A cseléd motyogott valamit.

— Most utoljára kérdezem: hová tette a kulcsot? Ha rögtön meg nem mondja, lakatost hozatok s a maga költségén nyittatom ki.

— Az én pénzemen ne tessék lakatost hozatni.

— Hát akkor adja elő a kulcsot!

— Nem én vesztettem el. Ide tettem le az előbb.

— Akkor vegye is el innen!

A cseléd egy percig gondolkozott, azután így szóló derülő arczezal:

— Most jut az eszembe, a nagyságának adtam.

— Nekem?

— Igen, mikor az oldalast ki akarta venni a kamrából.

De már erre előntött az epe végképen. Főlemeltem a kezemet, hogy derekas poflevest adjak az arczátlannak, mire hirtelen mosolygásra rándította a száját:

— Nini, ott van a kulcs — a nagysága kezében...
Hihhi...

Félóraig eteti velem a mérget s csak azután mondja meg, hogy a kezemben van az elveszettnek vélt kulcs.

Látod, kedvesem, ilyen gyalázatosak ezek a fővárosi cselédek!

Kósa Rezső.

Gyanus körülmény.

Ügyész. Kérem a tanut arra nézve, a mit most vallott, utólag megesketni.

Törvényszéki elnök. Miért? Kétkelkedik talán vallomásában?

Ügyész. Igen.

Törvényszéki elnök. Mi oknál fogva?

Ügyész. Mert a tanu — erdész.

Kedélyes börtön.

Kisvárosi rendőrkapitány. Vezesse elő azt a rabot, a kit tegnap este csavargás miatt elfogattam.

Rendőrkaplár. Már nincs itt.

Kisvárosi rendőrkapitány. Mit? Megszökött?

Rendőrkaplár. Megszökni éppen nem szökött meg, de folyton becsmérelte a mi városunkat, ezt nem tűrhettem és szépen kilóditottam az ajtón.

Föltétel.

Gazdasszony (agglegény gazdájához.) Már torkig vagyok az örökös szidással. Ha még tovább is akar szidni, akkor vegyen feleségül!

A kaszárnya udvarán.

Örmester. Hallja maga, önkéntes, miért néz mindig az ég felé? Odafönn se szebb az élet, mint nálunk a katonaságnál!

Kétes szolidság.

— Nem is képzeli, édes szomszédasszony, milyen szolid lett az én uram, a ki azelőtt egész nap a kocsimában ült, most csaknem sir dühében, ha a kocsi előtt elmegy.

— És ugyan miért?

— Mert olyan szolid, mert a kocsimának már csak pusztán láttára is dühbe jön.

— Inkább azt hiszem, hogy azért dühös, mert nincsen pénze, hogy bemehessen egy liter borra.

— Istenem, ebben igazán lehet szomszédasszonynak.

— Adjon nekem tanácsot, édes barátom, mi tevő legyek? Botos a hátam mögött számárnak nevezett. Kihivjam-e már most vagy bepereljem?

— Természetes, hogy hívja ki! Mert ha bepereli, még képes lesz a ficzkó bizonyítani, hogy ön számár — s akkor ön roppant blamálna lesz.

Történelmi órán.

Tanár. A termopylei szorosnál valóban hősiezen harczoltak a görögök. Jóllehet ellenségeik többszörösen felülták, a háromszáz spártai egyikének se szállott a csizmájába a bátorsága. Megtudnád e mondani, Füleddy, hogy miért?

Füleddy. Mert a spártaiak nem viseltek még akkor csizmát.

Különböző esélyek.

Zenebíráló, (a kít egy zongoraművész számárnak nevezett). Uram, elfogom önhöz küldeni segédeimet.

Zongoraművész. Eszemágában sincs, hogy önnel megverekedjem. Ha ön lelövi a kisújjamat, nem játszhatom többet; ön azonban még akkor irhat zenebírálókat, ha a fejét találom lelőni.

Örmester. Schlesinger! a ki áldója van; mig maga összeveri a bokáit, azalatt újra meg lehetne nyerni a waterloói csatát!

Vasuti pénztárnál.

Pénztárnok. Két jegy két sertésért Pozsonyba egy forint 60 krajczár.

Paraszt. Egy forint hatvan krajczár? De hiszen csak malaczkok! Nem adhatna két gyerekjegyet?

Az eleven diván,

vagy: az elrejtett udvarló.

I.

II.

III.

IV.

Többnejűség.

Részegen jó s száját tátja,
Mert hitvesét duplán látja.
Tyü! Haragos sors szeszélye!
Többnejűség, még ez kéne!
S az erénynek gondos őre
Rá kiált a dupla nőre:
Hogy ne essék több gyalázat,
Egyik hagyja el a házat!
S én, a míg az ügy tisztázva,
Visszatérek a koicsmába.

Való.

Hittani órán.

Hitoktató. Hogy hangzik a tiz parancsolat negyedik pontja?

Nebuló. Tiszteljed apádat és...

Hitoktató. Nos, és?

Nebuló. Kérem, tisztelendő ur, édes apám elvált a mamámtól.

Közbiztonság.

I. csavargó. Az újságoknak igazuk van, hogy az utcán nagyon rossz lábon áll a közbiztonság.

II. csavargó. Miből következteted?

I. csavargó. Tegnap is majdnem bekisért egy rendőr.

Pompás burkolat.

— Mennyivel kellemesebb a kövezetnél a faburkolat!

— Ugyvan, én is annak köszönhetem jelenlegi jólétemet.

— Hogy-hogy?

— Nagyon egyszerű a dolog. Boldogult nagybátyám, a ki nagyot hallott, átment egyszer az Andrássy-uton, mikor éppen a futtatásról tértek haza a fogatok. Nem halotta a kocsizörejt, egy kocsi elgázolta, mire megérkeztek a mentők, már meg volt halva — s én örököltem óriási vagyonát.

Örökölt foglalkozás.

Ur. Nem szégyel ilyen erős, egészséges ember létére koldulni?

Koldus. Kérem alássan, szomorú családi viszonyok kényszerítettek rá: én vagyok ugyanis a legidősebb, tehát apám halála után nekem kellett átvennem az üzletet.

A póttartalék.

Julesa. Mondd csak, Borka, a póttartalékot is elviszik a háboruba?

Borka. Már hogy vinnék!? Éppen arra való a póttartalék, hogy mikor a többiek háboruba mennek, az ő helyüket pótolják mi nálunk.

A fő ok.

Szerkesztő. Ön tehát mindig csak éjjel dolgozik? Van valami a dologban, az ünnepélyes csend, zavartalan nyugalom...

Költő. Igen, az embernek nappal egy percnyi nyugalma sincsen az átkozott hitelezőktől.

Megfelelt.

Nő. Náladnál nagyobb szamarat bizonyára nem kaphattam volna férjül.

Férj. Nem, mert hisz különben még hajadon volnál.

Vastag szalmaszál.

Etelka. Az Istenért, Mariska, hogy voltál képes a második négyest azzal a három mázsás disznókereskedővel táncolni?

Mariska. Tudod, édesem, nem szívesen tettem, de utójára még ülve maradtam volna, már pedig tudvalevő dolog, hogy a vízbefuló minden szalmaszálba bele kapaszkodik.

Átlátott a szitán.

Egy apának azt írta a jogász fia:

«Kedves Apám! Végtelen bánatomra oda van az óra, a melyet ittlétedkor vettél nekem. A multkor csónakáztam a városligeti tavon, a csónak felborult, én a vízbe estem s az óra kihullott a zsebemből. Nagy örömöt szenvednék, ha másikat küldenél helyette».

Harmadnap megjött az apa levele a következő tartalommal:

«Kedves Fiam! Hogy az órád *elűszott*, abban egy percig sem kételkedem stb».

Nyomós ok.

Ifju. Édes Ilonkám, ha igazán olyan nagyon szeretsz, hát szökjünk Erdélybe s ott keljünk egybe.

Leány. Oh nem, Elemér, azt nem tehetem; — akkor nem kapnék senkitől se — nászajándékot.

Bakfis társaságban.

Margit. Nem is láttad ugy-e, mennyire megnézett az a tiszt, a ki téged ugy imád.

Irma. Csakugyan, igazad van, nem láttam, de... éreztem.

A vezeklés.

Egy fiatal ember, miután meggyóna bűneit a lelkiatyának s megkapta tőle a feloldozást, tovább is ott térdelt a gyóntató szék előtt, mire a lelkiatya figyelmezteti, hogy elmehet.

— De nem tetszett még tudtomra adni, mit tegyek vezeklésül?

— De hiszen azt mondtad, fiam, — válaszol a lelkiatya mosolyogva, — hogy holnap megnősülsz!

Érthető.

A. Nem értem, hogy telhetik valakinek kedve az örökös szurkálásban, mint annak a Czérnás tőkepénzesnek.

B. Mi van azon csodálkozni való? Hát nem tudod, hogy Czérnás fiatal korában *szabó* volt?

Tünődés.

— Az az átkozott Miska tegnap este először marhának, azután meg számárnak titulált. Már most csak azt tudnám, hogy melyikért pereljem be inkább, a marháért-e vagy a számárért? Ej mit, tudom már, mit teszek. Ha nem szívja vissza, vizilónak fogom őt nevezni, az nagyobb barom, mint én.

Az alma.

Bibliában

Irva régen:

Ádám apánk egy almaért
Menyországot adott szépen.

De az almát

Éva adta,

Jól tette, hogy elfogadta,
Csinos volt az eszem adta.

Almát is nyert

S még ezáltal

Mindegyünknek minden asszony —

Tartozik egy menyországgal.

Haan Bela.

Szórakozott.

A. Hát a feleséged hogy van?

B. Jól, csakhogy az utóbbi időben szörnyen szórakozott. Tegnap is például pénzt adtam neki, hogy vegyen nekem ingeket rajta s mit gondolsz, mit hozott haza?

A. Mit?

B. Egy új kalapot magamagának.

Kérdés és felelet.

— Mi különbség van a hadnagy és a falióra közt?

— Hogy a hadnagy folyton taktikát emleget, a falióra pedig tiktak-ot.

A remény egy zseniális festő, a ki az élet szürke vásznan a legragyogóbb színekkel ecseteli — a semmit.

*

A barátság létesüléséhez egy rokonvonás is elégséges; de az emberek annál inkább ellenszenveznek egymással, minél több közös vonás van köztük.

Gonosz nyelv.

A. Miért kísérteti magát ott az a báróné mindig egy inassal az utcán?

B. Hát mert már nem akad senki, a ki olyan vén asszonyt kísérgessen.

Hathatós szer.

Az asszonyka engedélyt kapott férjétől, hogy meglátogassa a szomszéd városban lakó édes anyját; de úgy látszik, olyan jól érezte magát, hogy hetek mulva se tért vissza. A férjnek furfangos ötlete támadt, fényképészt hívatott s lefényképeztette magát, a mint délben együtt ebédel a szakácsnéval, aztán elküldte feleségének a fényképet. A furfang használt: másnap már otthon termett az asszonyka.

Érzékeny.

Béla. Miért lettél egyszerre olyan izgatott?

Lajos. Megláttam az ideálom apjának a kocsisát.

Budapest, K. R. Ismerve szerénységét, melynél fogva nem kíván idegen tollakkal páváskodni, sietünk helyreigazítani szedőnk abbeli tévedését, hogy jeles dolgozótársunk: Haan Béla «Utolsó»

czimü verse mult heti számunkban az ön neve alatt látott napvilágot. — V-ó. Mielőbb elhelyezzük őket. — Budapest, Zs. L. A közlendők közé tettük s a többinek is helyet szorítunk, kivált ha csattanósabban végződnek a küldött krónikás adománál. — Zilah, S. Az adomák közt egy sines kivetni való. — Németujvár. Bocsnát érte, lesz rá gondunk, hogy ne ismétlődjék egyhamar. — Budapest, S. D. Szívesen teljesítenők kívánságát, ha a rémromán cziban csattanósabb ötletet dolgozott volna fel. Jelen alakjában piktorunk se igen kapna rajta. — Budapest, D. B. Az adomákból válogatunk, a többi nem lapunkba való. — Jux. Köszönjük a vastag kétértelműségeket, de nem kérünk belőle

Fűmagvak. Mauthner Ödön budapesti magkereskedő cégnek különlegességét képezik az általa forgalomba bocsátott margitszigeti és kiállítási fűmagkeverékek, melyek tisztaság, csiraképeség és tartósság tekintetében páratlanok. A budai királyi várkert, a fő- és székváros, valamint a Margitsziget összes gyepterületei részére ez évben is Mauthnernél lettek a fűmagvak merendelve.

— A trieszti általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) f. é. május hó 11-én tartott 63-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1894. évi mérlegek.

A zárszámadás jelentéséből látjuk, hogy a társaság életbiztosítási díjtartaléka 1894. évi december 31-én 43.200,401 forint 59 krra emelkedett, míg kár- és nyereség-részesülési tartalékok czimén 1.083,976 frt 46 kr. vezetett új számlára elő. 1894. december 31-én az érvényben volt életbiztosítási tőke-összegek 169.929,625 forint 03 krra emelkedtek; az életbiztosítási ágban az év folyamán bevett díjak 7.074,156 forint 18 krt tettek. A tűz és szállítvány-biztosítási ágakban a díj és illeték bevétel 9.819,270 frt 1 kr volt, miből 2.778,822 frt 46 kr mint díjtartalék és 602,905 frt 69 kr mint kártartalék lett minden tehertől menten a jövő évre átvitelezve. Az 1894. december hó 31-én érvényben volt biztosításokért a jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege 30.541,700 frt 64 krra emelkedett. Károkért az 1894-ik évben 9.737,614 frt 48 krt fizetett ki. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 272.139,320 frt 99 krnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 51.009,119 frt 80 kr esik, melyet a társaság 158,254 káresetben fizetett. Az értékpapírok árfolyam ingadozása fedezetére alakított tartalék 1.190,544 forint 33 krról 1.091,467 frt 11 krral gyarapított, úgy hogy az 1894. december 31-én 2.282,011 frt 44 krt tett ki daczára annak, hogy a kisorsolás alá eső és a névértükükön beváltható értékpapírok csakis névértükükön vétettek fel a mérlegbe, míg a nyereség tartalék alapszabályszerű mérvében, a részvénytőke fele összegében, vagyis 2.625,000 forintban, a kétes követelések tartaléka 80,000 frttal változatlanul fentartott. A társaság biztosíték alapjai az idej átutalások folytán 54.990,003 frt 34 krról 58.071,673 forint 84 krra emelkedtek és következőképen vannak elhelyezve: Ingatlanok és jelzálog követelések 7.886,069 frt 48 kr. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök 4.388,122 forint 25 kr. Letéteményezett állampapírokra adott kölcsönök 52,314 frt 51 kr. Értékpapírok 39.020,240 frt 59 kr. Tárca-váltók 284,735 frt 02 kr. Folyó-számlák (Adósok a hitelezők követeléseinek levonásával) 1.244,297 frt 40 kr. Készpénz az intézet pénztáraiban és bankoknál 1.520,894 59 kr. A részvényesek biztosított adóslevelei 3,675,000 frt; összesen o. é. 58.071,673 frt 48 kr. Ezekből több mint 15 millió magyar értékekre esik. Az elért 818,536 frt 92 krnyi tiszta nyeresémből a társaság osztalékul részvényenkint 120 frtot aranyban vagyis 300 frankot fizet. A közgyűlés az eszközölt új választásoknál az igazgatótanács magyar tagjait Hegedüs Sándort és dr. Jókai Mórt egyhangulag ismét megválasztotta.

A szerkesztésért felelős Baróti Lajos.
Franklin-Társulat nyomdája

Laptulajdonos: BARÓTI LAJOS.

A képeket horganyba edzi FREUND.

Polysz	A tétel neve		Összesen		A		B		A tétel neve		Összesen	
	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
1	1837500	—	1837500	—	1837500	—	4297000	—	2625000	—	5250000	—
2	—	1277600	—	1277600	—	1277600	—	—	1312500	—	1312500	—
3	1277600	—	1277600	—	—	—	—	—	125449667	—	125449667	—
4	12665475	—	12665475	—	—	—	—	—	40000	—	40000	—
5	—	48870142	—	48870142	—	—	—	—	—	—	—	—
6	—	488362225	—	488362225	—	—	—	—	—	—	—	—
7	80000	—	80000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8	4134079	—	4134079	—	—	—	—	—	—	—	—	—
9	433007076	—	433007076	—	—	—	—	—	—	—	—	—
10	7906314	—	7906314	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11	28473502	—	28473502	—	—	—	—	—	—	—	—	—
12	152480928	—	152480928	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	35529657	—	35529657	—	—	—	—	—	—	—	—	—
14	7878696	—	7878696	—	—	—	—	—	—	—	—	—
15	376500842	—	376500842	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16	84342931	—	84342931	—	—	—	—	—	—	—	—	—
17	57458563	—	57458563	—	—	—	—	—	—	—	—	—
18	1000	—	1000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
19	1232140	—	1232140	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
22	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
23	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
25	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
26	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
27	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
28	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
29	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
30	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
31	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
32	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
33	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
34	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
35	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
36	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
37	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
38	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
39	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
40	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
41	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
42	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
43	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
44	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
45	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
46	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
47	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
48	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
49	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
50	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
51	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
52	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
53	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
54	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
55	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
56	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
57	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
58	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
59	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
60	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
61	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
62	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
63	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
64	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
65	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
66	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
67	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
68	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
69	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
70	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
71	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
72	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
73	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
74	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
75	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
76	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
77	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
78	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
79	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
80	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
81	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
82	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
83	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
84	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
85	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
86	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
87	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
88	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
89	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
90	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
91	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
92	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
93	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
94	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
95	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
96	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
97	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
98	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
99	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
100	3000	—	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—

A jövő években lejárandó tízbiztosítási díjak: frt 30.541.700.64

A cs. kir. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triesztben: Besso József, Besso M., Dr. Bozza Camillo, Báro Bruck Ottó, Romanin-Jacur Manó, Báro Morpurgo József, Segre V. A vezérigazgató: Richetti Odón.

Nyilttér.

Gőzcseplők.

Szigoruan a magyar gazdasági viszonyokhoz alkalmazott gyártmányok.

Az összes gazdasági gépet tartalmazó árjegyzékkel, szakbavágó felvilágosítással és tanácsossal, árak és feltételek közlésével szivesen és díjmentesen szolgál

Első Magyar Gazdasági Gépgyár részvény-társulat.

Gyártelep: Budapest, külső vácsi-út 7. szám.

Czímre ügyelni tessék!

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legtisztább égvényes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital, kitünő hatásnak bizonyult köhögéskor, gégebajoknál, gyomor- és holyaghurtnál.

Mattoni Heurik, Karlsbad és Budapest.

Természetes szensavdús savanyúvíz a mohai

ÁGNES

forrás. Legjobb asztali és üdítőital. Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Járvány idején préservatív gyógyszernek bizonyult.

Szétküldése **Édeskuty L.** udvari szállító által Budapest.

Kapható mindenütt.

!!Bámulatraméltó szénsavtartalom!!
A kézdi-polyáni

«VÉNU»

— ásványviz-forrás —

a világ legszénsavdusabb, természetes ásványvize. Borral keverve páratlan, tisztán kellemes, üdítő, frissítő, lázbetegéknél nélkülözhetlen, sziruppal rendkívül hűsítő, ásványvizek között minden tekintetben első helyen áll.

Prospektus, árjegyzék ingyen és bérmentve.

Egyedüli főraktár:

Olteanu Sándor-nál

Budapest, VIII. ker., Gyöngytyuk-utca 3. sz.

Budai fiókraktár: Ambrózy Vilmosnál II. Fő-utca 17. (Andrássy palota.)

Kapható minden vendéglőben és fűszerkereskedésben.

A Müller J. L.-féle Szalicil-fogpor

szalicilvizzel használva, nemcsak hófehérré teszi a fogakat, hanem a már létező fogbetegségek továbbterjedését is meggátolja. Doboza 60 kr. és 1 frt 20 kr.

Harmonikától, mechanikai hangszerekről, zongorákról külön-külön képes árjegyzék kéréndő.

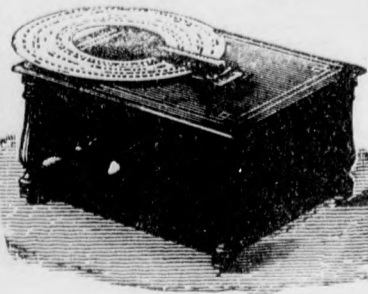

Sternberg Armin és Testvére.
Budapest, Kerepesi-út 36.

Saját gyártmányu, mindennemű vonós-, verő-, fa- és réz-fúvóhangszerek, azok kellei és alkatrészei. — Mindennemű hangszerek és zenélő művek javítása és kiharigolása szakszerű pontossággal teljesítettik.

A „Columbus” czimbalomverőfej megszünteti az eddigi pamutozást és czernázást, erős és csengő hangot nyerünk általa. Minden verőre bárki ráhuzhatja és mindenkor le is huzhatja. — Soha sem pusztul el. — Ara a verőpálczákkal együtt, az utóbbiak minősége szerint, 1.50, 2.50, 3.— és 3.50. Külön a „Columbus” verőfej párja 1 frt.

Elpusztíthatatlan acélhangokkal.

Legujabb! Leguiabb! INTONA

Változtatható ércjátéklapokkal és korlátlan műsorral.

Ezen új találmányu hangszerral minden előzetes tanulmány és zeneismeret nélkül száz meg száz tetszés szerinti zenedarabot lehet játszani. Ara 12 frt, a kótalapok dbja 30 kr. Megrendelések az árak előleges beküldése mellett vagy utánvétellel teljesítettnek.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve. — Javítások pontosan eszközölhetnek.

A Richter-féle
Tinct. capsici comp.

Ezen Horgony-Pain-Expeller néven is ismeretes, igazán népszerű házi szer most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító bedörzsölésnek fényesen bebizonyult készvényénél, eszűnél, tag-szagatásnál stb. nél. A föld összes országában nagy elterjesztést és biztos hatása következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A Tinct. capsici compos. (Horgony-Pain-Expeller)

kimagasló állását a fájdalomcsillapító bedörzsölések között diadalmasan megtartotta, különféle felbujtás és utánzatok dacára; ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéktelen utánzatot ne kapjunk, bevásárlás alkalmával védjegyünkre, a vörös horgonyra figyelendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint nem valódi visszautasítandó. A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 krnyi árban üvegenként; Budapestén: **Török József** gyógyszerésznél. •
Richter-féle gyár Rudelstaadtban, Thüringiában.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmányu orvosi tekintélyek által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. **Capottes Americains** teztja 2 frt. **Safeti Sponges** női óvszerek, Prof. Lister módszere, teztja 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok. Pelyporus** **avantage** 1 frt 50 kr. Uj nannajai tott női óvszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Balatto des femmes 3 frt.

Feitel Lipótnál

kapható, Wien 1., Kärnthnerstrasse Nr. 63 Z. cs. k. kereskedelmi törvényszékileg bejegyzett cég és Páris, 13. Rues petites Ecuries, kéz és víz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magya levelezés.

Gummi!

Ujdonságok! Valódi párisi különlegességekben. Egyedüli francia képviselőség. Csakis nálunk kaphatók, valódi gummi és halhólyag, teljesen ártalmatlan és biztos, tuzatja 2—8 frtig. **Ballatto des femmes** valódi 8 frt. **Legujabb Bouts american** 4—6 forintig.

Női különleg (Pely Porus), több mint százszori használatra, drbjá 2.50. Párisi óvspongya 4—5 frt. Megrendeléseket pontosan és titoktartás mellett esz-közöl

Pollitzer Mór és fia

Budapesten,
Deák-utca 10. sz.

Hirdetések felvétetnek a hirdető-hivatalban,
Budapest, VII., Barcsay-utca 15. szám alatt.

„Margit”

gyógyviz

(Magyar Selters).

Kipróbált, elismert gyógyszer a tüdő, gége és a gyomor bántalmainál. **kolera** betegségek alkalmával Ragályos édes viz helyett kitűnő gyógyszer.

Borral használva általános kedveltségnek örvend.

Kizárólagos **Édeskuty L.**

os. és. kir. és aserb kir. udv. ásványvissallitónál, Budapeston.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és a vendéglőkben.